

Afhændelse m. m. er det bestemt, at ved Afhændelsen af Kjøbstadjorder skal i Fremtiden — fra den Tid naturligtvis — forsaavidt Jorderne ere udfkiftede og henlagte til Grunde, den første Kjøber af saadan Jord betale 2, den anden 4, den tredje 6 og den fjerde 8 Skjæpper Byg og desuden 1 Daler i rede Penge i Recognition. For Kjøbstadmarker eller udenbys Jorder, hvad de nu kaldes, som ikke have været udfkiftede til Grunde eller Lodder til dem — jeg veed ikke, paa hvilken Maade det er gaaet til, thi der er forffjellige Udtryk i de forffjellige Bestemmelser derom i Lovgivningen — som ikke fra Begyndelsen af have været forenede med Grundene, men enten ved Hævd eller paa anden Maade ere komne i Kjøbstadborgeres Eie, skal der kun svares det Halve saavel af Bygafgiften som af Recognitionen. Naar man imidlertid sammenholder Forordningen med Rescriptet af 26de April 1794, saa synes det at være klart, at der kun er sigtet til Jorder, som bestandig have været Kjøbstadjord og ingensinde forud have tilhørt en Landcommune. Dette synes at være blevet bekræftet ved en Overretsdøm af 27de Juni 1864, hvorved Stubbejøbing Communalbestyrelse er kjendt uberettiget til at hæve en saadan Afgift som den her omtalte af Kjøbstadjorder, fordi Communen ikke kunde godtgjøre, at Jorden havde tilhørt Kjøbstadcommunen som juridisk Person, det vil sige oprindeligt har været Kjøbstadjord og i Samling tilhørt Kjøbstaden. Allerede denne Bestemmelse synes at gaae i den Retning, at Forordningen af 18de October 1811 er noget uklar, idet man vistnok paa mange Steder — hvad der ogsaa har viist sig saavel ved Forespørgsler som ved forffjellige Fortolkninger — ikke ganske har været paa det Rene med og ikke rigtigt har kunnet klare for sig selv, hvilken Oprindelse Jorden egentlig har havt, om den oprindeligt er Kjøbstadjord eller udenbys Jord. Der er, siden Forordningen udkom, foretaget ikke saa faa Forandringer dert, ligesom der ogsaa har været veplet saavel Forespørgsler som Svarskrivelser, naar der er opstaaet Tvivl om Forordningens rigtige Fortsættelse og Brug. Jeg skal ikke nævne dem alle — Omstændighederne synes ogsaa at tale

for, at man fatter sig kort; det er ikke alene nu, men det er i Reglen altid Tilfældet henimod Enden af en Sæssion, naar man kommer med sine Forespørgsler, at man da finder Pladserne her i Thinget tyndt besatte, og Taalmodigheden synes ikke længere at ville slaae til; jeg skal derfor være meget kort. Men jeg skal sige, at den forunderligste af disse Svarskrivelser, som ere komne fra Regeringens Side, er efter min Opfattelse en af 15de Februar 1849, afgiven af Indenrigsministeriet paa en Forespørgsel, som var indkommen fra en Volsbruger i Ringkjøbing Amt, og som boede paa Ringkjøbing Kjøbstads Grund, om hvorvidt han var pligtig til at betale Afgiften eller ikke. Ministeriet svarede da, at det fandt Sagen tvivlsom, men at det dog ikke skønnede rettere, end at det maatte betragtes som hans Pligt at betale den, og at i ethvert Fald Spørgsmaalet maatte høre ind under Domstolenes Afgjørelse. Ogsaa dette synes at tale for det Rigtige i at tage under Overveielse, om Forordningen længere er tidsvarende. Men det er ikke dette, der er det Værste for mig; det Værste for mig er, at den har været anvendt saa forffjelligt paa de forffjellige Steder. Ifølge en Resolution eller Cancelli placat af 15de Juli 1831 kan Afgiften for Fremtiden bortfalde, naar Jorden, skjøndt solgt til udenbys Mænd, dog drives af en indenbys Mænd. Men ifølge en Skrivelse til Amtmændene over Odense Amt, betræffende en Forespørgsel fra Herredsfogden eller Byfogden i Bogenise, af 12te April 1834, har Afgiften dengang ikke været opkrævet af denne Kjøbstad; man vidste ikke rigtigt, om man var berettiget til at opkræve den eller ikke. Ifølge en Skrivelse fra Roeskilde Communalbestyrelse, der just ikke er saa meget gammel, idet den nemlig er af 2den August 1865, var af Roeskilde Jorder — disse Jorder ere forresten meget større end det Antal, jeg nu vil nævne, det er kun Marker, der ligge til den ene Side, udgjørende 1,000 Tønder Land, som allerede vare solgte og vare i udenbys Hænder, om jeg saa maa sige, og de ere solgte i 166 Lodder — denne Afgift kun betalt ved 30 Transactioner for et Areal af c. 100 Tønder Land. Nu indstiller Communalbestyrelsen, hvorledes